

תת"ע 6508/12/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד תלס

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 6508-12-20 מדינת ישראל נ' תלס
בפני כבוד השופטת עידית פלד

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד תלס

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בלא זהירות, בכך שרכבו סטה לצדדים תוך נסיעה ללא שליטה ברכב, בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.
2. על פי הנתען בכתב האישום, בתאריך 31.03.2020 בשעה 10:40, בכיכר עבדללטיף באום אל-פחם, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג ב.מ.וו. בלא זהירות, בכך שרכבו סטה לצדדים תוך נסיעה ללא שליטה ברכב.
3. הנאשם הודה בנהיגה במקום ובזמן, וכפר בביצוע העבירה.
4. מטעם המאשימה העיד רס"ר מרדכי דרעי, אשר ערך את המזכר הנלווה מיום 31.03.2020 **ת/1** וצילם באמצעות מצלמת הגוף שלו סרטון אחד שהוגש בדיסק **ת/2**; וכן העיד מטעם המאשימה השוטר האוכף רס"מ אחמד עזאם, אשר ערך את הדו"ח **ת/3** וצילם באמצעות מצלמת הגוף שלו את שני הסרטונים שהוגשו בדיסק **ת/2**. ומטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו, אשר הציג 3 סרטונים.
5. בתום שמיעת הראיות, סיכמו הצדדים טיעוניהם בעל פה בפניי.

6. בענייננו, אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכבו הפרטי, במועד ובמקום המצוינים בכתב האישום; אלא שלטענת הנאשם, הוא לא ביצע שום עבירה, והשוטר רצה לנקום בו ולהעניש אותו.

7. מטעם המאשימה העיד השוטר רס"ר מרדכי דרעי אשר ערך את המזכר הנלווה ת/1 מתאריך 31.03.2020, וציין בו: "בתאריך ובסמוך לשעה הנ"ל בהיותי בניידת משטרה 20945 עם שותפי אחד עזאם, שותפי הבחין ברכב מסוג במוז לז:5704616 אשר ביצע עבירת תנועה בכך שנסע בחוסר זהירות, כרזנו לרכב לעמוד בצד כביש אלמדינה א.א. פחם ליד קניון אבו דגש, הרכב עמד והנהג תלס מוחמד ת"ז ... אשר היה לבדו ברכב יצא התחיל לצעוק ומיד הפעלתי מצלמת גוף והתחיל לומר לשוטר עזאם אתה שקרן ולא ראוי ללבוש מדים, אני יבטל לך את הדוח ואם תגיע בכלל לבימש כי לא יהיה לך אומץ, כמו כן הנהג הנ"ל מסר שהוא סוכן ביטוח ולומד משפטים ושהוא תמיד מבטל דוחות תנועה ושזה לא הראשון, שותפי עזאם הסביר לנהג על מהות העבירה ורשם דוח בהתאם לחומרת העבירה."

בחקירתו בפני העיד השוטר דרעי כי לא ראה את ביצוע העבירה (עמוד 4 שורה 15); וכי הפעיל את מצלמת הגוף "ברגע ששמעתי צעקות של האזרח שהשוטר עזאם הבחין בו כנראה שעושה עבירה, אז יצאתי החוצה ומיד הפעלתי את מצלמת הגוף שברשותי ... והסרטתי את כל מהלך הדברים שהיו שם" (עמוד 4 שורות 18-20).

בחקירתו הנגדית, כשנשאל על נסיבות ומקום עצירת הרכב, העיד השוטר דרעי, כי "מאחר ולא ראיתי את העבירה, סביר להניח שהייתי בטלפון, ככה שלא שמתי לב למיקום שהיינו. ... אני אל זוכר. הייתי עסוק בטלפון ולא הסתכלתי לכיוון הכביש ולכן גם לא ראיתי את העבירה." (עמוד 5 שורות 9-15); וכשעומת עם טענת הנאשם לפיה עצר אחרי כיכר עבד אלטיף, השיב השוטר דרעי: "... לא שמתי לב, הייתי עסוק בטלפון. רשמתי שלא ראיתי את העבירה. עצרת ליד קניון אבו דגש. זה בסמוך. ... אום אל פחם אין שם רחובות וכתובות, כל דבר אנחנו רושמים ליד משהו מרכזי שאנחנו נמצאים שזה בסמוך למקום המרכזי. ... השוטר עזאם ניגש אליך, ברגע ששמעתי צעקות, עזבתי כל מה שהתעסקתי, הפעלתי מצלמת גוף וירדתי מהניידת לשוטר עזאם. ... אני רק שמעתי צעקות וישר ירדתי מהניידת לראות. מה היה ביניכם אין לי מושג, ואיך זה התחיל." (עמוד 5 שורות 16-32).

באשר לסרטון שצולם במצלמת גוף, העיד השוטר דרעי "למצלמת גוף יש ביפר של 20 שניות אחורה שזה ללא קול והתחלתי להקליט רק כשירדתי מהניידת במטרה לפגוע אזרח. לפני זה אני לא צריך להקליט, רק כשאני נפגש עם אזרח. ... כפי שבימ"ש ראה בסרטון כשמצלמת הגוף ברשותי ניסיתי להרגיע אותך ולהסביר לך אך ללא מענה מצדך. אתה היית עצבני. ואם אני לא טועה גם אמרת לא צריך כפרה בשפה הזאת." (עמוד 6 שורות 25-33).

ובאשר לטענת הנאשם כי השוטר לא חבש מסכה, השיב השוטר דרעי: "אני לא יודע מה היו התקנות בחודש מרץ, סברתי שכן הייתי עם מסכה. אבל נכון שלא הייתי עם מסכה. זה לא רלבנטי לדבר ביצוע העבירה אם הייתי או לא עם מסכה." (עמוד 7 שורות 1-4).

עולה אם כן, כי השוטר דרעי לא ראה את ביצוע העבירה; וניתן ללמוד מעדותו אך לעניין חילופי הדברים בין הנאשם לשוטר האוכף לאחר שזה נעצר ונרשם לו הדו"ח; וכאמור בדברי העד "כפי שבימ"ש ראה בסרטון כשמצלמת הגוף ברשותי ניסיתי להרגיע אותך ולהסביר לך אך ללא מענה מצדך. אתה היית עצבני." (עמוד 6 שורות 25-33).

8. עוד העיד מטעם המאשימה השוטר האוכף רס"מ אחמד עזאם, אשר צילם שני סרטונים במצלמת הגוף שלו וערך את הדו"ח ת/3 מתאריך 31.03.2020, וציין בו: "בתאריך ובשעה הנ"ל בניידת כחול לבן ובמהלך סיור שגרתי ביחד עם שותפי מרדכי דרעי בכביש אלמדינה לכיוון כללי כיכר עבד אלטיף הבחנתי ברכב הנ"ל שיצא ממחסום משטרה ליד בנק מרקנטיל ואני בנסיעה שגרתי אחרי לפתע הנהג החל בנסיעה תוך שהמרווח בינינו מתחיל להתארך ותוך חריקת גלגלים של הרכב שלו הבחנתי כי החלק האחורי של הרכב סוטה מצד לצד ונראה כי לנהג אין שליטה על הרכב. תוך שמירת קשר עין סימנתי לרכב לעצור בצד במערכת כריזה והרכב נעצר ליד מסעדת בחרי ניגשתי לנהג וביקשתי ממנו להזדהות והוסבר לו מהות העבירה הנהג החל להגיד לי שהוא יבטל את הדוח והוא לומד משפטים ולא עשה כלום הנהג היה לבדו ברכב ראות טובה אור יום.

דברי הנהג: אני אבטל את הדוח, מי אתה שתרשום את הדוח אתה בוושה ללבוש מדים אני לומד משפטים תתעסקו בדברים אחרים תרשום לי גם 10 דוחות אם בא לך ואני אבטל את הדוח שלך".

יצוין, כי תגובת הנהג גם עולה מן הסרטונים שצילמו השוטרים במצלמות הגוף (ת/2); ובהם גם נשמע הנאשם מכחיש ביצוע עבירה.

בחקירתו בפני אישור השוטר כי הוא צילם את שני הסרטונים בדיסק ת/2; וכי "אני זוכר מהדוח עצמו, זה מלפני שנתיים, בכביש הראשי של אום אל פחם, בכניסה שהם שעות הבוקר, הומה אדם, אנשים, מגיע לכיכר, מרים אמברקס, הרכב מאחורה סוטה ומתחיל מאחורה עף הרכב בכיכר. אני זוכר מה שכתוב בנסיבות. מקריא..." (עמוד 9 שורות 16-18).

בחקירתו הנגדית העיד השוטר עזאם "אמרתי לך חוצפן כי אמרת לי ואתה מוסלמי ואתה יודע שאמרתי לי שאני לא צריך להיות עם השם אחמד. אחמד זה השם של הנביא, אז אתה אמרת לי משפט כזה, שהמילה חוצפן זה מילה מאוד זהירה למשפט כזה שאתה אמרת לי." (עמוד 10 שורות 27-30); וכשנשאל האם תיעד את העבירה עצמה, השיב השוטר עזאם: "אני ראיתי בעיניים שלי. ... אסביר את עצמי- אני שוטר. אני התפקיד שלי לשרת את האזרחים ולאכוף עבירות אם אני רואה עבירות. אני ראיתי עבירה, אכפתי עבירה, לא משהו נגדך אישית. אני עושה את העבודה שלי. את העבירה שעשית אני מה שראיתי רשמתי. אתה יודע מה עשית העבירה שלך. ... אמרת שיצאת ממחסום משטרה איפה בבנק מרכנתיל וציננתי את זה בדוח. המשכת לכיוון כיכר עבדאללטיף אחרי כיכר מרכנתיל. אני בנסיעה אחרי אני רואה את העבירה בעיניים שלי. ברגע שעצרתי אותך הסברתי לך חלקית מה מהות העבירה, אתה מקבל דוח ואתה יכול לקרוא בדיוק מה עשית. ואני ראיתי את העבירה שלך ויש את השותף שלי שגם יכול להעיד על העבירה הזאת. הוא יושב לידי בניידת. ... מה שרשום בדו"ח." (עמוד 11 שורות 1-27).

עדות השוטר הייתה עניינית, עקבית, ומהימנה, והיא לא נסתרה בחקירה נגדית, ולא מצאתי כל סיבה לפקפק באמינותו.

אמנם השוטר זכר את האירוע "מהדו"ח עצמו" (עמוד 9 שורה 16), אולם אין בעובדה זו כדי לכרסם בעדותו. לא ניתן לצפות משוטר, אשר מתוקף תפקידו מבצע פעולות אכיפה רבות, לזכור כל דו"ח וכל מקרה לגופו כשנה וחצי לאחר מכן. לצורך כך קיימת חובת רישום הדו"ח, ונקבע כלל הקפאת הזכירה שבעבר. ראו רעפ 7400/04 אבי אלגרנטי נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, 25.10.04; רעפ 11741/05 עו"ד שי גילי נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, 13.6.06.

9. מטעם ההגנה העיד כאמור, הנאשם, אשר העיד כי: "קודם כל המחסום המשטרתי הוא היה סמוך לפאהד עואד שזה לפני כיכר פאהד עואד ב- 10 מטרים. אני ממשיך הוא בדק אותי והיה לי סוף חודש, אני סוכן ביטוח 18 שנה והיה לי מלא לקוחות במשרד. ובדקו אותי ושחררתי. התחלתי לנסוע, השוטר הזה עם הרכב שלו בא מצד ימין לכיוון הכיכר, הוא לא נסע אחרי בכלל. ואיך שעברתי את הכיכר פאהד עואד איפה תחנת דלק דור אלון, הוא צפצף לי לעצור. יש מכוניות מהצד הימני לאורך כל הכביש כמובן, זה מסלול אחד במקום שני מסלולים. ועד שמצאתי מקום לחנות זה אחרי כיכר עבדללטיף מול מסעדת בחר. רק לציין שאיפה שעשו לי בדיקה במחסום מלא מכוניות והוא לא היה נוסע אחרי. הוא ניגש אליי לאוטו, השוטר אחמד עזאם, אמר לי רישיון נהיגה, אמרתי לו עכשיו בדקו אותי. ואני ממחר ויש לי לקוחות במשרד. אז הוא אומר לי טוב, לאט לאט נעשה את הבדיקה, אמרתי לו עכשיו בדקו אותי, איך שהוא התחילו צעקות ביני לבינו והוא אומר לי אתה חוצפן ו.. ואני אראה לך. אמרתי לו תראה לי והתחלתי לצלם. אין לי פה את הדיסק כי אבא שלי מאושפז בבית חולים אסף הרופא, הייתי אצלו. אני ואשתי החלפנו רכבים והחומר באוטו השני. אני יכול להראות את הסרטון בטלפון.

מציג 3 סרטונים שצילמתי באמצעות מכשיר טלפון נייד.

הוא ניגש אלי לרכב, וביקש והתחילו צעקות. ואמרתי לו מה עשיתי, הוא אומר לי תמתין. מה זה תמתין, תגיד לי אחד, שתיים שלוש. אני עכשיו חושב שצורת הדיבור שלי לא מצא חן בעיניו והוא כתב לי סתם דוח ככה כי בא לו, לפי שיקול דעתו של השוטר וזה מה שכתוב בדוח. בדיון הקודם אני שאלתי את חבר שלו שאם הוא ראה והוא אמר שהוא לא ראה והיה מתעסק בטלפון. אין תיעוד שאני עשיתי כלום, אין תיעוד שאני עשיתי משהו, סליחה. והשוטר השני גם אמר שהוא לא יודע ולא ראה. עכשיו שאלתי אותו הוא והשוטר השני האם היית עם מסכה היינו בתחילת הקורונה השוטר דרעי ענה שכן והשוטר הזה אמר שלא זוכר. שניהם היו בלי מסכות וזה מעיד שהם גם לא אוכפים נכון את החוק ואם הייתי עושה עבירה אני רוצה שיוציג לי את העבירה בפני שאני אראה שעשיתי עבירה. ואני אמרתי לו שאני אבטל את הדוח וזה לא משנה מה שהוא כתב כי אני לא עשיתי כלום. אני חושב שאני בנאדם מכבד את החוק, וגם מכבד את עצמי ואני לא רחוק מלהיות איש חוק ואני גם מתעסק 18 שנה בביטוח ויש לי תואר ראשון בביטוח, ותואר שני, מנהל עסקים. אני אחד המוכרים בכפר שאני לא עושה שום שטות וזה לא האופי שלי. זה הדיון השלישי שמתקיים ואני עוזב את העבודה שלי ומגיע לכאן למען הצדק כי זה משהו עקרוני זה לא משהו של כסף. כולי תקווה שכבוד השופטת תכריע בעניין לפי מה שהיא ראתה ולפי מה שהיא שמעה." (עמוד 12 שורה 11- עמוד 13 שורה 4 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי אין לו היכרות מוקדמת עם השוטרים; וכי "משטרת ישראל חייבת להוכיח את העבירה שעשיתי. זה לא יאומן שיבוא שוטר ויכתוב לי דוח סתמי כי בא לו להעניש אזרח בלי תיעוד, בלי כלום ושאני אשלם אותו ולא אבוא למען הצדק. ב- אני מחזיק בפלאפון, אני לא צלם. אני יושב הצדה מעשן ומחכה לו, מה אני מצלם? כל הוויכוח שהיה ביני לבינו הקלטתי וצילמתי ... רק את החלק הראשון, אני לא ערוך, אין לי מצלמה באוטו. זה משהו שאני הייתי בהלם מהשוטר מהתנהגותו ולכן הפעלתי מצלמה ולכן החלטתי לצלם אותו. הוא בתור שוטר היה אמור לצלם את העבירה שלי והיה אמור להציג לי את העבירה ולהסביר לי מהות העבירה שאני עשיתי ולא יגיד לי אחרי זה תדע. מה זה אחרי זה תדע?" (עמוד 14 שורות 29-32, ועמוד 15 שורות 2-5); וכנשאל אם הוא מאשר כי השוטר הסביר לו את העבירה ואפשר לו להגיב השיב: "אני פשוט הוא כתב לי דוח, זה לא משנה מה הדוח, הוא היה יכול לרשום לי דוח של פלאפון או ע'ל חגורה כ' הוא רוצה להעניש אותי בכל דרך. ובצורה הזאת הוא חושב שהוא משתמש בתפקיד שלו ובכוח שלו ואני לא יכול לעשות לו כלום. לכן הוא כתב לי דוח לפי שיקול דעתו של השוטר ואני לא עשיתי עבירה ולא עשיתי כלום. הוא התלבש עלי ונקם ממני בצורה הזאת הוא חושב שהוא מצליח להעניש אותי. בסוף אין לי מה להגיד לו, אני

ממהר, יש לי עבודה במשרד." (עמוד 15 שורות 8-13).

הנאשם הציג בדיון באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו 3 סרטונים של המפגש עם השוטרים לאחר שרכבו נעצר; והגיש הסרטונים על גבי דיסק.

10. לאחר ששמעתי את העדויות, והתרשמתי מהופעתם בפני, ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לזכות את הנאשם מן העבירה שיוחסה לו בכתב האישום מחמת הספק, וזאת מן הנימוקים שאפרט להלן.

11. תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה קובעת:

"(ג) לא ינהג אדם רכב בקלות ראש או בלא זהירות, או ללא תשומת לב מספקת בהתחשב בכל הנסיבות ובין השאר בסוג הרכב, במטענו, בשיטת בלמיו ומצבם, באפשרות של עצירה נוחה ובטוחה והבחנה בתמרורים, באותות שוטרים, בתנועת עוברי דרך ובכל עצם הנמצא על פני הדרך או סמוך לה ובמצב הדרך."

12. בחנתי את עדותם של השוטרים, והמוצגים שהוגשו, והתרשמתי לחיוב מעדותם של השוטרים בפני בכלל ומעדותו של השוטר עזאם בפרט, ושוכנעתי כי היא משקפת את העובדות כפי שראה אותן השוטר בעת ביצוע העבירה.

אינני מקבלת את טענות הנאשם באשר לרצונו של השוטר לנקום בו (עמוד 16 שורה 17 לסיכום טענות הנאשם), וכתב לו "דוח סתמי כי בא לו להעניש אזרח" (עמוד 14 שורה 30 לפרוטוקול); שכן, כפי שהובהר בחקירת השוטרים ומחקירת הנאשם עצמו (עמוד 13 שורות 7-8), אין בין מי מהשוטרים ובין הנאשם היכרות מוקדמת; והטענה נטענה על ידי הנאשם בעלמא ללא כל ראיה; וכאמור לעיל, התרשמתי כי השוטר תיעד את נסיבות המקרה באופן אותנטי, ולא מצאתי כל סיבה לפקפק באמינותו. לפיכך, טענת הנאשם, לפיה השוטר התנכל לו, נדחת על ידי מכל וכל.

עם זאת, ועל אף הרושם החיובי שהותירו בי השוטרים והאמון שנתתי בגרסת השוטר עזאם, אני סבורה כי בנסיבות האירוע שבענייננו, שהשוטר תיאר ש"לפתע הנהג החל בנסיעה תוך שהמרווח בינינו מתחיל להתארך ותוך חריקת גלגלים של הרכב שלו הבחנתי כי החלק האחורי של הרכב סוטה מצד לצד ונראה כי לנהג אין שליטה על הרכב" (כפי שצוין בדו"ח ת/3) - אין בתיאור השוטר משום הוכחה, מעל לכל ספק סביר, כי התנהגות זו של הרכב נבעה מנהיגה לא זהירה; ואין להסיק מעובדות אלה מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם נהג באופן בלתי זהיר כפי ההגדרה בתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה ויסודותיה.

13. לאור האמור לעיל, והגם שלא מצאתי כל דופי בעדות השוטרים, ובעדותו של השוטר עזאם בפרט, אני סבורה כי העבירה של נהיגה בחוסר זהירות לא הוכחה מעבר לכל ספק סביר מהראיות שהובאו בפני, ואני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

14. בסוף הדברים יוער, כי ראוי היה שהנאשם היה נמנע מלפנות לשוטרים בלשון בוטה, כפי שעלה מהסרטונים.

שהוצגו בפני; ואין מקום להתבטאות פוגענית ומעליבה כלפי שוטרים או כל עובדי ציבור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, במעמד הצדדים